

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Sinis”, reprezentată de către avocatul Serghei Craiu,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Sinis” împotriva Serviciului Fiscal de Stat, DGAF Nord, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost casată hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătoriei Drochia, sediul Central și a fost pronunțată o decizie nouă, de respingere ca inadmisibilă a acțiunii,

c o n s t a ț ă :

La 15 august 2016 Societatea cu Răspundere Limitată „Sinis” (în continuare SRL „Sinis”) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Serviciului Fiscal de Stat, DGAF Nord, cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la data de 3 iunie 2016, prin dispoziția nr. 522016060303 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului, IFS pe raionul Drochia i-a suspendat contul bancar xxxx.

În opinia sa, suspendarea operațiunilor la contul bancar a societății este una neîntemeiată și nelegitimă care a dus la lezarea drepturilor și a pierderilor financiare a firmei, iar nelegitimitatea acesteia reiese din faptul încălcării tuturor prevederilor legale și instituționale.

SRL „Sinis” a menționat că a fost înființată și înregistrată în Registrul de stat a persoanelor juridice la 22 iulie 2002, pe adresa r-nul Drochia, orașul Drochia, str. Mitropolit Varlaam 97, întreprinderea fiind administrată fiscal de către Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Drochia, unde î-și are sediul

întreprinderea, dar nicidecum nu a fost și nu este administrată de către alt organ fiscal cum ar fi IFS Chișinău.

Astfel, pentru apariția temeiului legal de suspendare a operațiunilor la conturile bancare a reclamantei în baza art-lor 134 alin.1 și art. 235 alin.1 Codul Fiscal, invocate în dispoziție, urma să fie prezentată decizia de inițiere a controlului fiscal emis de către organul fiscal ce administrează contribuabilul în cauză, însă careva decizii de inițiere a unui oarecare control fiscal de stat de către IFS Drochia nu a fost emisă și mai ales prezentată persoanelor cu funcție de conducere a contribuabilului.

În circumstanțele în care Inspectoratul Fiscal de Stat pe r. Drochia, nu a inițiat control fiscal la SRL „Sinis”, și nu a prezentat careva decizii de inițiere a controlului fiscal, suspendarea operațiunilor la conturile bancare a contribuabilului administrat nu este legală și care confirmă faptul acțiunilor ilegale din partea funcționarilor ce au semnat dispoziția în cauză. Or, actele și acțiunile ilegale ale Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău, care are statut de persoană juridică aparte și care nu are nici o tangență cu administrarea agenților economici din raioanele Republicii Moldova, nu pot servi drept temei pentru întreprinderea cărorva acțiuni de către funcționarii fiscali din cadrul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Drochia în afara ariei legale și instituționale stabilite.

Respectiv, SRL „Sinis” nu a împiedicat efectuarea unui careva control fiscal și nu a limitat accesul funcționarilor fiscali din cadrul Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Drochia la încăperile întreprinderii, la datele, informațiile și documentele necesare funcționarilor Inspectoratului.

Astfel, invocările din scrisoarea nr. 52-02/2-1101 din 6 iunie 2016, scrisoarea nr.52-02/1/1298 din 21 iunie 2016 precum și însuși suspendarea sunt consecințele neglijenței în serviciu. Or, în lipsa deciziei de inițiere a controlului fiscal emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Drochia, aceasta nu a putut întreprinde acțiuni de suspendare a operațiunilor la conturile bancare, care sunt ulterioare începerii controlului fiscal.

Conform ordinului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 9 din 29 ianuarie 2015, la SRL „Sinis” a fost instituit post fiscal, acesta fiind prelungit de mai multe ori și este funcțional până în prezent.

Pe parcursul funcționării postului fiscal, luând în considerație scopurile de instituire, Inspectoratul Fiscal de Stat Drochia nu a întocmit careva act de control fiscal, soldat cu decizie de încălcare a legislației fiscale în baza rezultatelor funcționării postului, ceea ce demonstrează că nu s-au depistat cazuri de încălcare a legislației fiscale.

Totodată, în cadrul funcționării postului fiscal, funcționarilor fiscali le-a fost acordat acces total la încăperile, actele, documentele contabile, informațiile necesare controlului fiscal în cadrul postului și funcționării postului.

Deci, suspendarea operațiunilor la contul bancar al SRL „Sinis” prin motivarea art. 253 alin.1 Codul Fiscal este una lipsită de orice logică, dar demonstrează ilegalitatea acțiunii de suspendare a operațiunilor la contul bancar.

Astfel, reclamanta s-a adresat către pârât cu solicitarea anulării ordinului de suspendare ca fiind emis contrar legislației, însă prin scrisoare din 6 iunie 2016 reclamantul a aflat că pârâtul încalcă în continuare legislația fiscală și din motive necunoscute nu a examinat dezacordul.

Ține de menționat faptul că acțiunea de suspendare a conturilor bancare și inacțiunea de examinare a dezacordului (cererii prealabile), zilnic duce la pierderi financiare colosale, prin neachitarea salariilor, neachitarea creditului bancar ce duce la creșterea zilnică a penalităților și neachitarea de furnizorii de mărfuri și servicii necesare zilnic la desfășurarea eficientă a activității de întreprinzător.

SRL „Sinis” a solicitat inclusiv în urma concretizării acțiunii, emiterea unei încheieri prin care să fie interzis pârâtului să întreprindă anumite acțiuni și suspendarea dispoziției nr. 522016060303 din 6 iunie 2016 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului; anularea ordinului privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului; recunoașterea răspunsului nr. 52-02/1/1298 din 21 iunie 2016 ca fiind ilegal ce denotă nesoluționarea în termenul legal al cererii; dispunerea deblocării accesului la cheile electronice; anularea deciziei nr. 714/2/9 din 21 iulie 2016 ca ilegală; anularea deciziei nr. 115 din 6 octombrie 2016 ca ilegală.

Prin încheierea din 27 aprilie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central s-a încetat procesul civil în partea ce ține de cerința privind interzicerea pârâtului să întreprindă anumite acțiuni și în partea ce ține de suspendarea dispoziției nr. 522016060303 din 6 iunie 2016 privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului.

Prin hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Sinis” a fost admisă parțial, fiind anulată decizia nr. 714/2/9 din 21 iulie 2016 a Inspectoratului Fiscal de Stat, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 16 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost casată hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătorei Drochia, sediul Central și a fost pronunțată o decizie nouă, de respingere ca inadmisibilă a acțiunii.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că în speță acțiunea civilă urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, deoarece a fost înaintată peste termenul de prescripție de 30 de zile prevăzut de art. 17 al Legii contenciosului administrativ, iar reclamanta SRL „Sinis” nu a solicitat repunerea în termen a acțiunii conform prevederilor art. 116 Cod de procedură civilă.

Prin urmare, instanța de apel ținând cont de prevederile jurisprudenței naționale, cât și cea internațională, a constatat că în cazul în care instanța de apel ar admite apelul înaintat și ar fi constat acțiunea ca depusă în termen, în lipsa invocării vreunui motiv întemeiat, ar fi încălcat dreptul intimatului Serviciului Fiscal de Stat la un proces echitabil, prevăzut de art. 6 paragraful 1 al Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, ceea ce este inddmisibil.

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 21 iunie 2019, ceea ce se confirmă prin plicul poștal, SRL „Sinis”, reprezentată de către avocatul Serghei Craiu a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului,

casarea actului judecătoresc contestat ce constituie obiectul prezentului recurs cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererile de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că acțiunea urma a fi examinată în fond, deoarece instanța de apel nu a fost în drept de a respinge acțiunea adresată instanței de fond ca fiind inadmisibilă.

Ca urmare, instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâre neîntemeiată de respingere ca inadmisibilă a acțiunii (vol.II,f.d.114-120).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar conform art. 245 din același cod, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 aprilie 2019 (vol.II,f.d.90), și recepționată de către reprezentantul recurenteii la 22 mai 2019 (vol.II,f.d.101). Respectiv, recursul depus la 21 iunie 2019 (vol.II,f.d.120) este în termen.

Având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va aprecia condițiile de

admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „Sinis”, reprezentată de către avocatul Serghei Craiu în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că recursul depus de SRL „Sinis”, reprezentată de către avocatul Serghei Craiu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele

de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „Sinis”, reprezentată de către avocatul Serghei Craiu.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Sinis”, reprezentată de către avocatul Serghei Craiu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic